

Sopa de pedra

Versió del conta popular

**Per
Joan Salvador**

Personatges:

Ariel

Pere

Vilatá 1

Vilatá2

Dona 1

Dona 2

Dona 3

Dona 4

Home 1

Home 2

Home 3

Home 4

Home5

Dona 5

Dona 6

Dona 7

Agutzil

Guardia 1

Guardia2

Pregoner

Varis de poble i nobles

(Davant del teló, apareix un presentador)

Presentador: Diuen que això va passar,
En un país molt llunyà,
Altres diuen que potser
va ser aquí a l'Empordà.

I jo us puc afirmar
que la història va ser certa
i pareu l'orella oberta
per què la vaig a contar.

Dos joglars van arribar
a un poblet de muntanya,
i com duïen molta gana
la van haver de pensar

Decidiren fer teatre
i a la gent varen cridar,
però la gent despistava
per no haver de pagar.

*(S'obre el teló, al mig d'una plaça d'un poble, dos joglars anuncien que l'espectacle va a començar, animen al vilatans a apropar-se, però aquests no fan gens de cas, i passen de llarg.
En Pere és decidit, l'Ariel és més tímit)*

Ariel: Dames i damisel·les, poemes d'amor cantarem.

Pere: Històries de cavallers.

Ariel: Us cantarem cançons d'altres contrades.

Pere: Apropieu-vos, que la funció va a començar.

Ariel: Veniu, veniu petits i grans, veniu ...que... *(fa silenci al veure que ningú els fa cas, es miren mutuament decebut)*

Pere: Em sembla que aquí no farem gaires calers.

Ariel: La gent d'aques poble no s'anima!

Pere: I tot, per no haver de pagar.

Ariel: Però pagar és voluntari.

Pere: Ja ho veus, ja no els queda voluntat.

Ariel: Doncs jo tinc molta gana..!

Pere: I jo no tinc cap caler..!

Ariel: Sense calers, no hi ha teca *(fent el gest de menjar)*

Pere: Alguna cosa hem de pensar.

Ariel: El què, si no podem ni actuar...?

(En Pere està callat i pensatiu i de sobte se l'il.lumina el rostre, ha tingut una idea)

Pere: Ja ho tinc... ja sé el que hem de fer...

Ariel: I què hem de fer...?

Pere: Montar una gran festa, i convidar al poble a sopar...!

Ariel: *(molt sorprès.)* Quèeeee...!!! Nosaltres convidar a la gent a sopar...???

Pere: *(molt convençut)* Sí, ho tinc ben pensat, i no pot fallar.

Ariel: Pere, la gana t'ha embogit, no tenim ni per menjar, i a tot un poble vols convidar.

Pere: Tingues confiança en mi, o tinc tot controlat.

Ariel: I per curiositat, què els faries per sopar..?

Pere: *(amb solemnitat)* Sopa de pedra....!

Ariel: Què...? Ara si que crec que estàs ben grillat, i aquesta sopa de pedra... com es fa...!

Pere: Això és molt llarg d'explicar, tingues confiança en mi, i veuràs com sortirà.

Ariel: Diga'm al menys com ho farem..!

Pere: No hi ha temps d'explicar-t'ho, creu en mi, i recolça'm en tot el que faci.

Ariel: Bé. d'acord...!

(Aleshores en Pere es posa a cridar)

Pere: Distingits habitants d'aquesta vila...! Aquesta nit tots plegats esteu convidats a un sopar que a més serà de franc *(dirigintse en l'Ariel)* Ara tu, fes el pregó.

Ariel: Petits i grans, esteu convidats a sopar gratis.

(Nomes dites aquestes paraules, ja s'apropa gent)

Vilatà 1: Dieu que soparem de gorra avui...?

Pere: Així és bona gent, porteu a la vostra família.

Vilatà 2: És veritat això que diuen?

Pere: Aproveu-vos vilatans, aproveu-vos i escolteu, sense pagar res, aquesta nit sopareu.

Vilatà 1: Dons me'n vaig a casa corrents a dir a la meva dona que no faci de sopar.

Vilatà: I a quin hora es soparà..?

Ariel: Això..aixo... a quina hora se soparà?

Pere: Just després de la posta de sol.

Ariel: O sia... a quarts de nou.

Vilatà 2: Doncs a questa hora i seré.

Ariel: Vilatans i vilatanes, després de la posta del sol es donarà de sopar.

(entren un grapat de vilatans)

Dona 1: Veïnes,veïns, veniu, escolteu això, ens conviden a sopar

Dona 2: No serà pas brometa.

(La plaça es va omplint de gent, que envolten als joglars, aquests mentre entretenen a la gent, en Pere fa un ritme amb una pandereta, mentre que l'Ariel dibuixa en l'aire formes amb una cinta de color lligada a l'extrem d'un bastó, quan la plaça és plena repeteixen el pregó, en Pere es puja damunt d'una caixa de fusta que duien dos homes)

Pere: Senyores i senyors, tinc el goig de comunicar-vos que aquesta nit esteu tots convidats a sopar aquí a la plaça.

Tots: Bé... ole... ole... bé...! *(Alguns aplaudeixen).*

Dona 3: I què ens donareu de sopar?

Home 1: Això, això... què hi haurà de sopar *(tots riuen).*

Dona 3: Si són bledes, no m'agraden *(tots riuen).*

Pere: Per què sou gent important...! *(tots riuen)* i mereixeu lo millor, sopa de pedra he preparat.

Tots: Quèee...! *(l es fa un silenci total, una veu trenca el silenci, mentre fan gestos de sorpresa mirant-se els uns als altres).*

Home 4: Sopa de quèee...?

Pere: Sopa de pedra.

Dona 4: I això és bo, vull dir, es menja?

Ariel: I tant que es menja! Oi que es menja, Pere?

Home 5: No ho he sentit a dir mai això de sopa de pedra.

Pere: Honorables senyores y senyors d'aquesta vila, ben conoguda entra la noblesa és la sopa de pedra, és el plat preferit de prínceps i princeses i també de reis. I a més té qualitats màgiques, enllargaritzen la vida.

Dona 1: Au, doneu-me la recepta, que a casa meva la faré.

Pere: No puc, és un secret molt ben guardat...!

Dona 1: Bha! Expliqueu-me una miqueta...!

Pere: No us ho puc revelar.

Vilatá ? Em moro de curiositat.

Vilatá ? Ja se'm fa la boca aigua.

Pere: I ara bons vilatans, aneu a les vostres feines, i ja ens veurem tots per sopar.

Home ? Jo i puc portar la família...?

Ariel: I tant, quan més siguem, més riurem...!

Tots: Adéu... fins després... dejeu-me'n una mica... etc... *(van marxant i es queden els dos joglars i dona 1)*

Dona 1: Bé, ja tornaré després, si necessiteu alguna cosa...!

Ariel: Potser si que necessitem...!

Pere: Nosaltres ja ens podem apanyar, però bo seria si en deixessiu una cassola ben grossa.

Ariel: És que la nostra és mol petita i és clar per tanta gent...!

Dona 1: Ja hi podeu comptar, i si voleu un grapat de sal, també.

Ariel: Sí, sí també...

(Marxa la Dona 1)

Pere: Que et sembla Ariel? Això funciona...

Ariel: Ja veurem com acaba...!

(Entra un Llenyataire amb un feix de llenya)

Llenyataire: Hola vaillets, és veritat que donareu de sopar aquesta nit?

Pere: I tant, bon home... Per cert, a que us dediqueu?

Llenyataire: Sóc llenyataire, vaig a cercar llenya al bosc.

Pere: Quina casualitat, és el que ens manca per cuinar.

Llenyataire: Doncs teniu aquesta, i si en fa falta en duré més... Però... em convideu a sopar, no...?

Ariel: Sí home, sereu el convidat principal...

Llenyataire: Mira que bé, doncs més tard tornaré *(i marxa)*.

Pere: Ariel, arribat al riu que està aquí al costat, i porta un grapat de pedretes que siguin ben rodones i les poses en aquesta bossa.

Ariel: D'acord, tu sabràs el que fas. *(L'Ariel surt a cercar les pedres).*

(Entren dos homes portant una gran olla, fent veure que pesa molt)

Home 1: La meua dona diu si amb aquesta olla en teniu prou...!

Home 2: L'hem omplert d'aigua, i també porto aquesta sal.

Pere: Em va molt bé, doneu-li les gràcies. *(Deixen les coses i marxen, en Pere fa que prepara el foc)*

(Entra Dona ? amb un cistell)

Dona ? M'han sobrat unes cebes i un tros de carn salada, i he pensat que ho podriau aprofitar, si voleu, és clar.

Pere: Gràcies dona, no feia falta, però també hi va bé.

Dona ? Hola, vinc a tafanejar... això *(ensuma l'olla)* encara no fa gaire oloreta!.. Que us sembla si hi poséssiu un grapat de cigrons que tinc en remull, i que m'han sobrat?

Pere: Em sembla molt bé.

(Entra Dona ?)

Dona ? Què s'està coent aquí?

Dona ?...Aquesta, que diu que els cigrons fan més bona la sopa.

Dona ? Això és veritat, però si no porten un bon tros de xoriso, és com si no féssim res.

Pere: Quina llàstima, de xoriso no en tenim.

Dona ? No t'amoinis, jo te'n duré.

Totes: Bé noies, jo torno a la feina... Jo també... Després ens veurem...

(Torna l'Ariel amb la bosseta amb pedres, s'apropa a l'olla i ensuma)

Ariel: Renoi! Això comença a oloar bé, ara ja em crec que avui soparé...!

(Entra l'agutzil amb dos guàrdies amb llances)

Agutzil: Vosaltres deueu ser els responsables de l'enrenou d'aquest poble, no...?

Ariel: *(Una mica atemorit)* Nosaltres som innocents...

Agutzil: Què hi duus en aquesta bossa? *(prenent-li la bossa).*

Pere: És un tresor, senyor agutzil...

Pere: Per a nosaltres són un tresor.

Agutzil: Ah, sí...? (*mira l'interior de la bosseta i veu que són pedres*) Si son pedres...! Què fareu amb elles?

Ariel: La...la sopa de pedra... crec...!

Pere: Això mateix.

Agutzil: Què us voleu riure de mi!? En voleu fer creure que fareu sopa d'aquestes pedres?

Pere: No us enganyem pas, ensumeu l'olla i ho comprobareu...

Agutzil: (*S'apropa a l'olla i ensuma una vegada... es para i torna a ensumar...*) Bé, ho crec... però li falten alls, l'olor del cigrons ha de tenir un toc d'all, o poseu uns quants alls o us enviï a la presó.

Pere: Vaja... el vostre exquisit olfacte ha detectat l'únic que no tenim, alls.

Agutzil: (*Dirigintse al soldat 1*) Tu, arribat a la caserna i porta una manyoc d'alls, vinga ràpid. (*l mirant a l'altre soldat*) Tu aniràs a la botiga d'espècies i requisaràs pebre vermell, de seguida! (*Surten corrents els dos guàrdies*)
I vosaltres aneu amb compte que si la sopa no surt prou bona anireu a la presó, entesos?

Ariel: (*Mort de por*) Ho he entès molt bé, a la presó...!

Pere: Senyor Agutzil... estigui tranquil, que sabrem complaure a un home de paladar tan refinat com sou vos.

Agutzil: Més us convé... Ull amb el que feu... que us vigilo! (*Marxa l'agutzil*).

Ariel: Ufff, quin home...!

Pere: No et preocupis, vinga tu remena l'olla.

(Entra Home ? amb un xorisso)

Home ? La meva dona diu que poseu això a l'olla.

Ariel: Doncs vinga, a dintre l'olla...

Home ? Què puc ensumar...?

Pere: I tant...

Home ? (*Ensuma llargament*) Ummmm... bona flaire, però potser li manca una mica de llaurer...

(Entren corrent els dos guàrdies)

Guardia 1: Aquí teniu els alls, i seguint les ordres de l'agutzil, els posem dintre l'olla... (*llença els alls dintre l'olla*) Quan acabi la guàrdia, podré venir amb la meva dona a sopar?

Ariel: Sí home, sí.

Ariel: Fica'l cap l'olla...

Guardia 2: Jo també podré...!

Ariel: Sí, home sí, tots podeu venir a sopar...

Gurdies 1-2: Moltes gràcies, adéu, fins ara... *(marxen tots dos junts)*.

Pere: Què et sembla Ariel, com funciona tot això...?

Ariel: Si no ho veig, no m'ho crec, fa poc no teníem ni per sopar nosaltres i ara ja bull l'olla, sembla un miracle...!

Pere: No és un miracle, és enginy... *(assenyalant el cap amb un dit)*.

Ariel: I una mica de galtes, també...!*(assenyalant-se la galta amb la mà)*.

Pere: Sí, també, però... el que prova, sap.

Ariel: I si no hagués sortit bé...?

Pere: No comencis amb... i si... i si!

Ariel: Però... I si...!

Pere: Prou Ariel, sempre pessimista, aquesta oloreta no és una realitat?

Ariel: Sí, tens raó, però i ..si!

Pera: I si remenessis l'olla...!

(Entra un pregoner reial acompanyat d'un altre amb un tambor, aquest toca cridant l'atenció i el pregoner porta una trompeta)

Pregoner: *(Cridant)* Per ordre del nostre senyor rei, es fa saber a tothom que, per motiu del sopar col·lectiu que avui s'ofrirà, anuncia que ell en persona assistirà, i demana a tot el poble que es faci present per tal celebració, i es declara com acte oficial. *(Dit això marxa)*

Ariel: Caram, quin honor...!

Pere: Ariel, ja cal que la sopa quedi ben bona.

(Entra l'agutzil amb els dos soldats)

Guatzil: Bé nois, ara si que ha de quedar bé tot això, com la pifieu us engarjolaré!

Pere: Us recordo que vos també sereu responsable que la sopa quedi bona, ens heu obligat a posar-hi alls i pebre.

Agutzil: Ens hem d'asegurar que la sopa sigui bona, no, molt bona. Saps que penso, que podríem cridar la Maria, que és la millor cuinera del regne, i que i faci una ullada.
(Dirigint-se als guàrdies) Vosaltres porteu-me la Maria ara mateix. *(Marxen el guàrdies)*
(Entren tres dones)

(S'apropen a l'olla i ensumen i tasten amb un cullerot)

Dona 2: Te bona pinta, veiam de sabor...! (El tasta) Ummm, de veritat que està bona.! Però...

Dona 3: Deixa'm tastar a mi... (tasta) Sí... està bona... però...!

Dona 1: Jo també bull tastar (tasta) És tan bona com les que faig jo, però...

Ariel: Però què...?

Pere: Què li trobeu a faltar?

(Entra la Maria acompanyada dels guàrdies)

Maria: Vejam, quin problema hi ha?

Pere: Que trobem que li falta alguna cosa, però no saben que.

Maria: Dexeu-me a mi. (tasta) Umm, molt senzill, li falta sal.

Dona 1: És el que jo deia...

Dona 3: Ja ho deia jo...

Dona 2: Jo ja anava a dir-ho que faltava sal.

Ariel: Jo també ho deia.

(Se sent que arriben el tambor i la trompeta i la plaça s'omple de gent, el pregoner anuncia la arribada del rei)

Pregoner: (cridant) S'ha majestat el rei!(Dit això entra el rei seguit per l'agutzil, guàrdies i cortesans)
(Tota la gent s'inclina, i el rei els fa aixecar).

Rei: Alceu-vos súbdits lleials. (S'aixequen tots) On és aquesta sopa de pedra?

Pere: Aquí, majestat.

Rei: Vosaltres sou els responsables d'aquesta gresca?

Ariel: Sí majestat, amb el vostre permís... és clar...

Rei: Bona l'heu feta, i quin enrenou!

Agutzil: Ja em semblava a mi que no eren de fiar.

Rei: Val més que callis agutzil, que aquest parell al menys han fet alguna cosa divertida, i en aquest poble tan avorrit això ja és d'agrair.

Agutzil: Però majestat...

Rei: Val més que callis o no et donarem de sopar! (tots riuen)

Pere: Majestat, ho hem fet amb bona intenció.

Rei: No us preocupeu, i no en feu cas d'aquest, que és un avorrit! I per cert, com està aquesta sopa?

Ariel: Què la voleu tastar, majestat?

Rei: Doncs sí, dona'm un cullerot. I aquesta és la famosa sopa de pedra?

Pere: Sí, majestat.

Rei: I has posat les pedres dintre de l'olla?

Pere: No cal majestat, perquè són màgiques... Però tasteu-la, sisplau.

(El Rei s'apropa a l'olla, amb el cullerot agafa una mica de sopa, la bufa perquè crema. Mentrestant, tot el poble està en silenci i pendent del tast).

Rei: *(La tasta una vegada, fa una pausa saborejant, torna a tastar)* Excel·lent! Us felicito.

Tots: *(Criden i aplaudeixen contents).*

Rei: Agutzil, fes que em portin un parell de tassons cap el castell per sopar. *(Se'n va)*

(Tots s'ajupen, en reverència, i un cop ha marxat salten d'alegria).

Agutzil: I a mi no em donareu sopa?

Ariel: Sí home, sí, però d'ara en endavant no sigueu tan desconfiat.

(Li dona un tassó i marxa content. El Pere puja damunt el calaix de fusta dirigint-se a tothom).

Pere: Benvolguts vilatans, la sopa ja està feta, el rei l'ha tastat i ens ha felicitat! I ara tothom, a cercar una escudella o un plat que el sopar ja ha començat.

(Tots corren a cercar, uns venen amb el plat preparat, es fa una gran gresca)

TELÓ